

**JEUGDRAD VAN DE KATHOLIEKE  
VLAAMSE LANDSBOND, opgericht in 1948 in**

de schoot van de Katholieke Vlaamse Landsbond (KVL) na het Paascongres der Vlaamse jongeren te Antwerpen in het zelfde jaar. Voorzitter van dit congres was senator A. Bouweraerts, tevens voorzitter van de KVL. Het Paascongres had een bewogen en tumultueus verloop door het verzet van de jongeren tegen de naar hun mening al te Belgisch-loyalistische referaten.

Als gevolg hiervan werd nog in 1948 besloten tot de oprichting van een Jeugdraad binnen in de KVL, met als basis de resoluties van genoemd Paascongres en een aantal Principiële Stellingen waarvan de eerste als volgt luidde: „De KVL wil zodoende, tegen de onverschilligheid der jongste jaren in, de Vlaamse jeugd opnieuw begeistere voor de waarden van de Vlaamse Beweging, en tevens de Vlaamse jeugd opleiden in positieve dienst van haar Volk, en ze beveiligen tegen de slechte gevolgen van negativisme en verbittering”. Voorzitter werd de heer R. Monballiu, toen reeds secretaris van de Christelijke Volkspartij in Antwerpen. Het bureau bestond verder uit Mon de Clopper (secretaris), Gilbert Claus, Gaby van de Putte en Marcel Vandewiele. Leden waren o.m.: Maurits Coppieters, Herman de Geest, Jan Delbroeck, Hendrik Draye, Wim Jorissen, A. Kriekemans, Fons Margot, Chris Peeters, Herman Todts, Jos van Bouwel, Maurits Vanhaegendoren, Rudy van der Paal, Wim Verbakel, Staf Vermeire, Herman Wagemans. Alle katholieke jeugdbewegingen en studentenorganisaties, alsmede het Jeugdverbond der Lage Landen en de Volkskulturele Gemeenschap, waren in de Jeugdraad vertegenwoordigd.

Op 19 en 20 maart 1949 werd in het toenmalige tehuis van de Katholieke Studenten Actie (KSA) te Wespelaar door de Jeugdraad een besloten studieweekend georganiseerd waarop werden behandeld: De Vlaamse Beweging: wezen, evolutie, filosofie door Michiel Vandekerckhove; De Vlaamse Beweging NU: verschillende aspecten door Maurits Vanhaegendoren en Konkreet Vlaams actieprogramma voor de Jeugd door Marcel Vandewiele. Ook hier kwam een tweespalt aan het licht tussen diegenen die een trouwe loyaliteit aan de unitaire staatstructuur voorstonden en anderen, die dit radicaal afwezen. Uiteindelijk bleek de enige positieve verwezenlijking van de Jeugdraad de min of meer eensgezinde medewerking van de jeugd aan de herboren Zangfeesten (Turnhout) en IJzerbedevaarten te zijn.

De KVL zelf ontplooid geen grote activiteit en zijn Jeugdraad verdween in 1950. De Paascongressen werden afzonderlijke (zelfstandige) initiatieven en later nam het Jeugdkomitee (IJzerbedevaarten, Rodenbachjaar, Wereldtentoonstelling Brussel) zijn bundelende taak opnieuw op.

LITERATUUR: M. Vanhaegendoren, *De strijd om de Vlaamse waarheid* (1949).

STAF VERMEIRE